

РЕШЕНИЕ

№ 4204

гр. София, 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3389** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба от А. А. Л., гражданин на Руската Федерация като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е заповед № 5364з-472/12.03.2021 г. на директора на дирекция „Миграция“ в Министерството на вътрешните работи, с която е продължено принудителното настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка, но не по-късно от 23.06.2021 г. В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена в противоречие с материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. С изложени в жалбата мотиви жалбоподателят прави искане за постановяване на решение, с което да бъде отменен оспорваният административен акт.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“ в Министерството на вътрешните работи изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед рег. № УРИ-5392 ПАМ-775/18.09.2020 г., издадена от началника на отдел „Миграция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи, А. А. Л., гражданин на Руската Федерация, е настанен принудително в специален дом за временно

настаняване на чужденци за срок до 6 месеца. Като основание за издаването на тази заповед е посочена издадена заповед № 3. 1308/15.11.2007 г. на директора на дирекция „Миграция“, с която на чужденеца е наложена принудителна административна мярка експулсиране. Със заповед рег. № 5364з-472/12.03.2021 г., издадена от директора на дирекция „Миграция“ в Министерството на вътрешните работи, е продължено принудителното настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци, не по-късно от 23.06.2021 г., до отпадане на обстоятелствата по ал. 6 и при изключенията на ал. 8 на чл. 44 от Закона за чужденците в Република България. От събраните по делото доказателства се установява, че заповедта, която е предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред тази съдебна инстанция е била издадена и при съобразяването на предложението рег. № 5364р-5020/12.03.2021 г. за продължаване на срока за принудително настаняване на чужденец в специален дом за временно настаняване на чужденци. В предложението се посочва, че при провеждане на интервюта пред служителите на дома чужденецът не е изразил желание да се завърне в страната си по произход и не е попълнил декларация за доброволно завръщане. Отправена е молба до директора на главна дирекция „Гранична полиция“, сектор „Рeadмисия“ за обратното приемане на чужденеца в страната му на произход. Лицето е с установена и потвърдена самоличност, като във връзка с readмисионно споразумение между Руската Федерация и Европейския съюз е получен отговор № УРИ 3282р-21754/06.10.2020 г. съдържащ уведомяване, че лицето е руски гражданин и се изразява готовност да бъде прието обратно. Пречка за изпълнението е пандемията от COVID 19, като е ограничено както влизането на чужди граждани от 01.05.2020 г., така и съпровождането на руски граждани от служители на Министерството на вътрешните работи. В предложението се посочва, че спрямо чужденеца не могат да бъдат приложени алтернативите на предвидените в чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за чужденците в Република България обезпечителни мерки, тъй като в дирекция „Миграция“ не е постъпила декларация от български гражданин с нотариална заверка на подписа за осигуряването на жилище и финансова издръжка на чужденеца през време на престоя му в Република България, както и искане за замяна на заповедта за принудителното му настаняване с ежеседмично явяване в териториалната структура на МВР по местопребиваване. Чужденецът не разполага с парични средства, поради което не може да внесе лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, определен с правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България и не може да предаде във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането или експулсирането, поради липса на издаден такъв. Съдържат се и направени изводи за опасност на чужденеца да се укрие, в страната няма близки или друга социална среда, където би могъл да бъде открит, опитал се е да напусне страната без съответните документи за задгранично пътуване.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК и е допустима. Жалбата е подадена и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Съгласно чл. 44, ал. 8, изречение трето от Закона за чужденците в Република България заповедта за продължаване на принудителното настаняване подлежи на обжалване по реда на чл. 46а, ал. 1 и ал. 2. Съгласно чл. 46а,

ал. 1 от Закона за чужденците в Република България заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в 14-дневен срок от фактическото настаняване по реда на АПК. Съгласно чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България заповедите за налагане на принудителни административни мерки могат да се обжалват при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Като прецени доказателствата по делото и обсъди основанията, посочени от жалбоподателя, както и извърши служебна проверка за валидността и законосъобразността на оспорения административен акт в съответствие с чл. 168 от АПК, съдът намира обжалваната заповед за незаконосъобразна, а жалбата за основателна.

При съобразяването на тези обстоятелства следва извода за незаконосъобразност на обжалвания административен акт.

Като съобрази направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 5364з-472/12.03.2020 г. на директора на дирекция „Миграция“ в Министерството на вътрешните работи, с която е продължено принудителното настаняване на А. А. Л., гражданин на Руската Федерация в специален дом за временно настаняване на чужденци до отпадане на обстоятелствата по ал. 6 и при изключенията на ал. 8 на чл. 44 от Закона за чужденците в Република България, но не по-късно от 23.06.2021 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ